

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput I

urn:nbn:de:bsz:31-97032

ADMIRANDA COELI.

CAPUT I.
DE MUNDO

ARTICULUS I.

De Mundi Creatione.

Niversum hoc corporum syste-
ma *u*g^o est Pythagoræ. Mun-
dum à pulchritudine Latini dixere.
Æternum voluere Ocellus (de uni-
verso) Aristoteles (lib. 8. Physic.)
& alii; creatum nos in principio à
Ter. Maximo asserimus, & fide condita secula intelli-
gimus. Historia penes scripturam est, perfectissima
penes *Mosen* delineatio, *Genes. 1.* Nec *Galenii*, nec
memoriæ Apostolorum, cujus apud *Turribium Epi-*
scopum mentio, censoria virgula, quicquam deroga-
bit. Dictamina Spiritus Sancti falsitatis nesciunt tangi
confinio; expers erroris divina scientia. *Cardani* (in
lib. de subtil.) ex falsedine matris deducta æternitas,
eadem facilitate rejicitur, quâ proponitur. Imbecilla
confirmatio. Omnia pura esse facta per initium; ad-
do & falsa. Audacter ex Stoicis *Chrysippus* apud *Laer-*
tium. Si quid est quod efficiat ea que homo licet ratione
præditus efficere non possit: id profecto est majus & for-
tius & sapientius homine. Homo autem non potest fa-
cere cœlestia. Ergo illud quod hæc efficit hominem arte,
consilio, prudentia, potestate superat. Quid igitur po-
test esse nisi DEVS: Factum autem hoc quicquid ex
Nihilo, & factum verbo *Fiat*. Falsus de atomorum
concursum *Empedocles* (de materia & quantitate coarctus.)
Male etiam in *Plutarcho*. *Essentia & materia, ex quâ*
factus est mundus, non procreata, sed semper parata mo-

litori fuit, obsecundansque ut eam componeret & digereret, & ad suam, quoad fieri posset, formaret effigiem. Nil erat cum DEO, antequam quicquam esset, quod non fuerit DEVS. Hic vocat ea quæ non sunt, tanquam sunt. *Hermes in Pimandro.* Mundum uniuersum verbo non manibus fabricatus est opifex. Sex diebus hæc perfecta tradit *Moses*, doctrinæ & ordinis, ut quibusdam videtur, causa. *Augustino* simul & in momento omnia creata sunt. Subtiliter *Philo de Mundi opificio.* Mundum sex diebus factum, ait *Moses*, non quod temporis spatio opus habuerit conditor DEVS; (Deus enim non iussu solum, sed & cogitatu operari creditur) sed quia opus erat res creari quodam. Ordini autem numerus est proprius, & senarius inter numeros lege natura aptissimus generationi est. Nam post unitatem primus occurrit perfectus, constans partibus, è quibus conficitur, è ternione sui dimidia, & binario parte tertia, & unione parte sexta, è masculina, & feminina natura præditus. Quod attinet tempus creati, Autumnus quibusdam placet (ex festo collectionis frugum in exitu anni, & mense Tisri Septembri respondente, colligitur. *Bartolin. cap. ult. gener. Phys.*) Ver quibusdam. *Ambrosius in Hexamero.* Inde oportebat Mundi exordium capi, ubi erat opportuna omnibus verna temperies. Vnde & nascentis mundi imaginem annus expressit, & post hyernas glacies, atque hyemales caligines, serenior solito verni temporis splendor elucet. *Marianus Scotus*, diem Dominicum ponit xv. Calend. Aprilis. *Macrobius* genituram describit. Mundi ingenitura, (verba eius sunt) Aries medium tenebat cælum, Cancro gestante Lunam. Sole oriente cum Leone, cum Mercurio Virgine, Libra cum Venere, Marte cum Scorpione. Sagittarium Iupiter obtinebat, & Saturnus Capricornum. Dicamus nos cum *Firmico.* Certum non esse diem ejus ortus. Tempus enim hoc mutatur locis; nec ullum tum. Omne seculare cum mundo cœpit. Finem si spectas, gloria Supremi est, & usus hominis. Quo me verto, exquisita sapientiæ, bonitatis, & potentiæ conspicio insignia. Sejunguntur hic

hic continetur, ita
sapientia. Actio
nitas, Nec se
venit; inde pot
perfectio, huic
sunt, ad DE

De par

DE materia
cui. Co
menta, in ad
cella fossilia;
Saturno. Ma
ciusere sapient
Simplex cælu
lemena, inop
sine vna fossi
vitâ & sensu b
tatione Horum
mus in macro
haberi potera
recipere. Ita
creto firmata.
bona. Modu
Laetium inte
DEVM in prin
per actem in a
continetur, ita
tale semen reliq
operi materiam
nem. Deinde p
Igenem. Aquam
gissu et iegu
in abisso & aqua
na virtute existen

hic contraria, ita ut vinculis mediis copulentur; hinc sapientia. Actiones ordinatissime recurrunt; inde Virtus. Nec senectus, nec mutatio, nec lassitudo obvenit; inde potentia. Sufficiens unicuique rei data perfectio, huic acquiescit; inde bonitas. A DEO sunt, ad DEVM tendunt; inde gloria.

ARTICULUS II.

De partibus Mundi, & illarum digestionibus.

DE materia ejus non est quod multum simus solliciti. Continet cælum cum stellis sub cælo, Elementa, in aëre Meteora, in aqua pisces, in terræ recessu fossilia; plantæ, animalia, homo in superficie. Summa. Materialia sunt, & corporea, quæ huic includere sapientes. In illis omnibus concinna est veritas. Simplex cælum putatur, ad missionem ordinantur Elementa, imperfectè miscentur Meteora; perfectè sed sine vita fossilia; cum vita Plantæ, sed sine sensu; cum vitâ & sensu bestię, sed sine ratione; cum vitâ, sensu, ratione Homo est, omnium compendium, microcosmus in macrocosmo. Perfectio tanta quanta à rebus haberi poterat; majorem potest dare opifex, non res recipere. Scalig. exerc. 249. f. 3. Bonitas supremi decreto firmata. Genes. 1. v. ult. Vidit, & ecce omnia bona. Modum digestionis tantæ machinæ Zeno apud Laertium inter Philosophos prodidit, nimirum DEVM in principio dum apud se esset, essentiam omnem per aërem in aquam convertisse. Et ut in foetu semen continetur, ita DEVM, qui seminalis mundi ratio est, tale semen reliquisse in humido, quod facilem aptamque operi materiam præberet, ad rerum deinceps generationem. Deinde progenuisse primum Elementa quatuor, Ignem, Aquam, Aerem, Terram, &c. Verius Trifingistus est ἰσῆα λόγῳ. Erant, inquit, tenebræ infinitæ, in abyssō & aqua, & Spiritus tenuis intelligibilis divini virtute existentia in Chao. Sublata igitur est sancta

6 ADMIRANDA

lux, & congelata sunt, ac firmata Elementa inferius ex humida substantiâ, & dii omnes amplectuntur, adamantque seminalem naturam. Cumque omnia essent indirepta & incomposita, separata sunt; levia in altum, gravia in imum, in arenâ humida, divisi omnibus per ignem & appensis Spiritu ut vehantur. Et apparuit cælum in circulis septem, & dii aspectibus astrorum apparentes cum suis omnibus signis, & distinctus & cum deis, qui in ipso sunt, & circumscriptus est ambus aëre circuli vago Spiritu divino vectus. Protulitque unusquisque Deus per propriam virtutem, quod imperatum fuit ei; nataque animalia quadrupedia, reptilia, aquatica, volucra, omnisque satus seminalis: & fœnum & flores, omnisque herba, semina regenerationis in se ipsis continuerunt, & generationes hominum ad cognitionem operum divinatorum, &c. At verissimè Moses, Genes. cap. 1.

Prima dies cælum & terram lucemque creavit:

Altera distendit spatium, discrimen aquarum:

Tertia fecerens undas, dat gramina terris:

Quarta creat Solem & Lunam, caelestiaque astra:

Quinta dedit pisces, eadem genus omne volantum:

Sexta tulit pecudes, hominem quoque, quem DEVS ipse

Condidit, inde operis requies lux septima fulsit.

Dannens in Phys. Christiana.

ARTICULUS III.

De Vnitate, Figura, & Anima Mundi.

Visum Democrito & Empedocli ex minutis quibusdam, & infecabilibus seminibus alios subinde Mundos nasci. Hinc querela Alexandri, quod ne uno quidem sic positus. Infinitos successivè statuit Origines (*αἰεὶ δεχθῆναι.*) Elementarem singulis septem millenatis condi, caelestem intra annos quadragies novies millenos. Sabbathum quippe terræ, & annum jubilæum septimo quoque anno, & anno demum

num quadragesimo nono recurrere solitum. Tangit hanc sententiam Leo Hebraus *Dialog. de Amore*, dum inquit, *Mundus inferior ex priscorum Theologorum sententia, septem millium annorum spatium generatur, corrumpitur, renovatur.* At quia nil tumultuariè in eo volvi videmus; nec extra eum positum quicquam, quorsum egredieremur ex ipso? Certè desiderio finis, eadem semper in termino cogitationis occurrit quæstio. Vnicum igitur dicimus. Figuram ejus ad pelliculæ extensæ modum planam, & late portectam voluit *Basilus*. Plato ad figuræ similitudinem circumvexam & multis angulis fastigiatam undique accedere. *Sanchuniates Beritis* antiquissimus Phœnicia: rerum scriptor, *ὁμοιον τῆ ἀπὸ γῆρας*. Itaque initis & orgiis Bacchi, ovum tanquam imago mundi religiosissimè colebatur. Quidam litteræ ω, in quâ extremum lineamentum Oceanum representet. *Dalechamp. ad lib. 2. Plin. hist. cap. 3.* In speciem orbis absoluti globatum esse, non tantum nomen, & consensus mortalium orbem appellantium; sed oculorum quoque probatio, quod convexus mediisque quacunque cernatur, ostendit: *Plato. A quo animante omnes reliquos contineri voluit animantes, hunc eâ formâ figuravit, quâ unâ omnes reliquæ formæ concludantur.* Animal eum esse sensu, & ratione præditum *Stoici* voluerunt. Inde nata descriptio per partes. *Stella*, (inquit *Plutarchus de facie in orbe Luna*) sicut oculi lucentes in facie universi, orbem suum peragunt. *Sol* vi præditus cordis; *Vt hoc sanguinem & spiritum*: sic diffundit ex se vegetantem calorem & lucem. *Terra & Mari* *Mundus* ut animal ventre & vesica utitur. *Luna* inter solem & terram, ut inter cor & ventrem, velut jecur, aut aliud molle viscus est, & respirationes illius excoctione aliqua, & purgatione attenuans diffundit. Eleganter, haud verè. Nulla certè huic ex noto genere anima. Si quam adscribimus, vis quædam diffusa erit, rebus omnibus communis; proportionem animâ dicemus. Quod enim illa in corporibus, hoc ipsum vis in universo dispersa. *Combach. in Phys. cap. de Mundo.*

N D A

ata Elementa inferiora
res amplectantur, ali-
umque omnia essentia
sunt; levitas in altum,
la, divisio omnibus per
ebantur. Et apparuit
dellibus astrorum appa-
distinctus & cum deis
us est ambigus aëris cor-
us. Protulitque unum-
tem, quod temperat
pedia, reptilia, aqua-
mineralia: & sanum &
regenerationem in se ipsi
minum ad cognitionem
ssimè *Moser*, *Genes*

ucemque creavit:
rimen aquarum:
aminat terris:
n, caelestiaque astris:
nus omne volantum:
quoque, quem DEVS

lux septima falsis.

III.

Anna Mundi.

li ex minutis quibus
minibus alios subinde
lexandri, quod ne uno
excellivè statuit Origines
singulis septem mil-
tera annos quadragies
quippe terræ, & an-
no anno, & anno de-
mum

ARTICULUS IV.

De duratione Mundi præterita, & futura.

DVratio Mundi, & præterita, & subsequens à multis inquisita; nihil constitutum certi. *Egyptii*, jam olim 48000. annorum historiam venditabant, *Chaldæi* 470000. Inde Orientales 700000. *Egyptios* dissensus convincit. Viginti millia *Soloni* quærenti unus retulit; alter tredecim, *Herodoto*. *Chaldæi* intra 48863. octingenta triginta duo tantum, extitisse luminaria, asserunt: nugæ esse Vranologia ostendit. Absque hoc foret, *Diodorus* tamen *Augusti* ætate, per vestigatâ summâ *Egyptiorum* antiquitate, vix quatuor comperit millia. *Calisthenes Aristotelis* ex sorore nepos, *Chaldæorum* non duo millia; refert id *Simplicius*. Inter nostros Chronologos incerta Christiana Epochæ, nec datur tam illustri radius, qui nebulas discutiat. *Abraham Bucholzerus* cum *Mirandula*, & *Reusnero*, conditum ante Epocham dictam annis 3970. asserit, *Buntingius* 3968. *Mercator* 3967. *Scaliger* 3947. *Beroaldus* 3929. *Brughtonus* 3928. *Pareus* 3927. *Pavellus* 4022. Penes *Scaligerum* hætenus palma; sed & ejus imperfectio, à *Pavello* ostensa creditur. Major de fine incertitudo. *Macrobius* 15000 annorum spacio eum definit. *Orpheus* 120000. *Cassander* ad tricies sexagies centena millia computat. *Berosus* ex testimonio *Senecæ* arsura terrena contendit, cum omnia in Cancro convenient sydera; futurum in Capricorno diluvium. Inter Christianos *Liborio* annus 1666. placet. *Rosino* 1656. (*Libav. in declam. de comet. anni* 1604) *Cusano* 1700. vel saltem spacio 1734. antecedens. *Vi post primum Adam* (verba *Cusani*) venit in trigesimo quarto jubileo consumptio peccati per aquam diluvii, in diebus *Nohe*, juxta *Philonem*: ita conjicimus, quod post secundum *Adam* in trigesimo quarto jubileo venit consumptio peccati per ignem. (*Nancelio citante in Analog. Microcosmi. cum Macrocosmo l. ult.*)

Augustus

Augustinus, &
 nitam approba
 non ante an
 Chronolog. cap.
 aliquor quida
 ter *Copernicus*
 re ista, quia n
 nec hominis
 restare tempo
 nate de mund
 ri sunt; & re
 Inecetum ut
 la: *Colum*
 cedentia sig
 Modum in
 sentire viden
 pra altitudin
 (*Petrus Cos*
 Plato univer
 dum diluviu
 Verè enim
 ignis reseruat
 tiam Mund
 vimus, du
 cum *Apost*
 immutation
 Omne anim
 homo infens
 Sed illi quop
 dam novi sat
 quod inno
 censura Tat
 statui? ego
 ego corruptibi
 venire? Ego

aterin, & futu-

as, & subsequens à mul-
 titudine certis. *Ægyptii*
 historiam vendebant,
 ales 700000. *Ægyptios*
 millia *Solani* quereñi
Herodotus. *Chaldae* in
 10 tantum, exticisse lu-
 e. *Vranologia* ostendet.
 men *Augusti* aetate, pec-
 antiqumitate, viz quæ
Aristotelis ex sorore
 illia; refert id *Simpli-*
 os incerta *Christiana*
 adius, qui nebulas di-
 cum *Mirandula*, &
 dictam annis 3970
 3967. *Scaliger* 3947.
 8. *Pareus* 3927. *Pa-*
 haftenis palma, sed
 tentis creditur. Major
 000 annorum spacio
 assander ad tricies se-
 Bersus ex testimonio
 cum omnia in *Can-*
 in in *Capricorno* dilu-
 10 annus 1666. pla-
 declam. de comet. anni
 spacio 1734. ante-
 verba *Culani* venit in
 proprio peccati per aquam
Philonem: ita confes-
 in in *trigesima* quarto ju-
 er ignem. (*Nancelii* et
Macroscyma l. ult.)
 Aug^o

C O E L I.

9

Augustinus, & *Lactantius* sex millibus annorum desini-
 nitam approbant domum. Incertus *Alstedio* terminus,
 non ante annum Christi 2694. certum (in *Thesauro*
Chronolog. cap. 6. & Diatrib. de mille annis) *Chilides*
 aliquot quidam amicus somniat. Aliter *Napeirus*, ali-
 ter *Copernicus*. Quid nos ad hæc; Non hominum dice-
 re ista, quia nec scitari, nec scire, nec Angeli norunt,
 nec hominis novit filius. In suâ hæc pater servavit po-
 testate tempora. Verè *Thom. Omnes qui volunt determi-*
nate de mundi sine loqui, tempus præfigendo, falsi reperi-
ti sunt; & reperiuntur in futurum, qui hoc prænunciant.
 Incertum ut ut tempus, at certus interitus. *Sacra oracula:*
Cælum, & terra transibunt: Lucæ 21. 23. Antecedentia
signa Christus apud Matthæum 23. prædixit.
 Modum in diluvio, & *ἐκ τῶν ὕψιων* postere *Stoici*; con-
 sentire videntur *Ebrai*. Nam quadraginta cubitos su-
 pra altitudinem montium elatum iti mari astant.
 (*Petrus Comesor apud Nancelium.*) *Aristoteles*, &
Plato universaliter negant: *Christiani* ex sacris mun-
 dum diluvio interiisse notum, posterius expectatur.
 Verè enim *Petrus 2. cap. 3. Cæli qui nunc sunt, & terra*
igni reservati in diem judicii. An verò alter per essen-
 tiam *Mundus* futurus sit; an renovatus hic, in quo vi-
 vivimus, dubitatur. Figuram mundi transcurtam di-
 ctum *Apostolo*: *Sancti Patres Basilii, Eusebii, &c.*
 immutationem innuunt; & nomine porticus *Seneca*
Omne animal ex integro generabitur, dabiturque terris
homo inscius scelerum, & melioribus auspiciis natus.
Sed illis quoque (addit) innocentia non durabit, nisi
dum novi sunt: cito nequitia surrepet. Discetramur,
 quod innovationes aternas facit, nos non admittimus,
Censura Tatiani adversus gentes. *Corpus aliquis DEVM*
 statuit? ego incorporeum. *Incorruptibilem Mundum?*
 ego corruptibilem. *Exuflationem per vices temporum ad-*
 venire? Ego semel & in unum versum:

A 5

AR

ARTICULUS V.

De occultis Corporum naturalium qualitatibus.

Dixi naturalia corpora mundo contineri, jam ita ordinata dico, ut & propriis quæque gaudeant & in quibusdam participant. Natura omnibus indita, loco continentur, tempore mensurantur, numero definiuntur, oriuntur, intereunt, moventur, augentur, minuuntur, agunt, patiuntur. Admirandæ inter cætera qualitates occultæ; secundum quas vel consensus est in rebus, vel pugna & dissensio; Sympathiam, & Antipathiam dixere Philosophi. Harum causas primæ & secundæ qualitates ignorant; exempla per universum naturæ sparsa campum. Infans Elephas ariete confpecto mansuescit, viso ringitur Rhinocerote. Ovium à Lupo admorsarum carnes teneriores, sed lana earum etiam texta pediculos gignit. Exanimata ferè jumenta, & extincti viribus homines, objectu panis revocantur. *Peucez. de divin. sect. de Astrolog.* Moritur Porphyrio conspectâ meretrice. Pici herba cuneos adactos expellunt. Dictamno cervus extrahit sagittas. Tarantulæ venenum certo Musicæ sono, & admorsorum ad numeros depellitur saltu: *Alexander ab Alexand. lib. 2. genial. dierum.* Ad se ipsam præsentiam multis excussus sudor. *Quercetan. in diatica:* ad phormingis sonum urina. *Scalig. Exer. 344. sect. 6.* Malorum aspectu quidam è convivio exactus est, si *Quereptano* credimus. Puerò cuidam ovis comestis labia intumescabant, facies nigris conspergebatur maculis. *Marcell.* Monachus apud Lusitanum rosæ exanimabatur odore. Panes, & carnes alter abhorrebat, solis nutritus ovis. Vetulam in convivio cum quidam conspiceret, non tulit; cumque vi cogeretur, pro mortuo elatus est. Exanimatus quidam ad capillitii compturam. *Demonhon Alexandri* structor in sole, vel balneo algebat in umbra calebat. Idem cuidam morioni adscribitur, qui æstate pellibus se vestiebat, nudabat hyeme. Ca
nis

nia Pontani gallo
dians nervos testu
Cum vero jam
rent, tacuit. Ca
thia rerum. Ca
tamen insignes
congruunt, &
rium occultarum
tione opus insig
rum ornatum e
& argento vivo
noscia, scriptu
to sublatam,
ubertius prov
ceptis: i
symposio act
tamina. Vana
rius lib. 1. dis

De D

Non suff
nisi sub
ergo subdidit
bus conservat
positio, uni
constituuntur
exquisite
serta providen
ut ludas, joci
cam annum S
letus apud A
negens ullam
vum, incuria
qui & esse, &
bus, terrenoru
& terrestribus

nis Pontani gallorum rejiciebat carnes : Scholtzii audiens nervos testudinis intendi, miserè lamentatus est. Cum verò jam in concentum redacti, numerosè sanarent, tacuit. Cætera non rango. *Libavius de Antipathia rerum.* Causa horum omnium occulta, Constat tamen insignes ab iis otri qualitatibus, quæ & formis congruunt, & horum vi cientur. Cognitio verò virium occultarum pars Magiæ naturalis est, in qua cautione opus insigni. Multi vana, falsâ, superstitiosa, harum ornatunt titulo. Heliotropium facere invisibiles, & argento vivo inter duas posito cannas impediri veneficia, scripsit *Alvernus lib. de universo.* Rutam furto sublatam, & Ocimum cum conviviis plantatum uberius provenire, reliquit *Triesius de Damonum deceptionibus;* addidit, septem certæ herbula grana in symposio acta convivas ad sanguinea provocare certamina. Vana hæc, refutantur dum ostenduntur. *Delrius lib. 1. disquis. Magic. cap. 3.*

ARTICULUS VI.

De Dei erga Mundum providentia.

NON sufficiebat Supremo hæc omnia produxisse, nisi sub ejusdem manerent gubernio. Providentiæ ergo subdidit. Hinc substantiarum, & virtutum in rebus conservatio, omnium pro libertate voluntatis dispositio, universorum sapiens ordinatio. In ea fines constituuntur legitime, media ad finem disponuntur exquisitissime, disposita diriguntur sapientissime. Afferta providentia hæc à Stoicis, sic crebro, sic valide, ut ludus, jocusque adversariis fuerint, qui hanc *sauidicam annum Stoicorum* appellabant. Pulcherrime *Epihetus* apud *Arrianum* Quod ad DEOS attinet, sunt qui negent ullum Numen esse sunt qui esse docent, sed ignavum, incurium, & nulli rei providere. Sunt tertii, qui & esse, & providere, sed non nisi magnis & celestibus, terrenorum autem nulli. Quarti, & celestibus, & terrestribus, sed universis duntaxat, non autem singulis

gulis & unicuique seorsim. At quinti, in qua parte Vlyffes & Socrates asserunt, statuuntque QVOD TE O DEVS, NEC IN MINIMO MOTV LATEAM, AVT FALLAM. Nihil igitur fortunæ in hoc corpore loci, nihil temerario, cæcoque impetui. Spargit æterna illa lux quaqua versum suos radios, & uno eodemque ictu sinus omnes, & abyssos penetrat cæli, terræ maris: nec præest solum divinitas hæc rebus omnibus, sed inest.

CAPUT II. DE COELO.

Primum inter corpora locum cælo dedere sapientes; tum quia simplex, tum quia supremo positum fastigio principatum obtinuisse videbatur. Eandem cum sublunariis habere naturam, scripsere quidam: nec injuria, Panni instar veterascere asserit scriptura *Psal. 102.* & videtur novarum stellarum innuere generatio. His, totum hoc spacium, quod à terra ad stellarum fixarum locum porrigitur, aère confectum est, tanto subtiliore, leviore, & calidore; quanto ad illum accedat propius, &c. Molem si attendis, maximum inter cætera corpus cælum est; terra putæi instar ad illud. Numerus intra unitatem consistit; in orbis tamen varie distinxere Astronomi. Placere *Eudoxo* viginti tres, *Calippo* triginta, *Aristoteli* quadraginta septem, *Ptolomæo* triginta & unus, *Regio montano* triginta tres. Decem esse communis est opinio, quibus si cælum cælorum addideris, (Marmoris mundi tabulam *Aquiba* vocavit. *Maimo. lib. perplex.*) undecim consurgent. Decimi inter eos stupenda ratio. Nam & decies majorem octavo, & globo terreno 1960. contendunt, & viginti quatuor horis 469562845. conficere milliaria ajunt. *Bodin. l. 5. Theatr.* Nec parva noni miracula. Centum annis uno progredi gradu dixere Veteres, quadraginta quatuor minutis animadvertere Neoterici. Hinc periodus, qua motus ejus absolvitur, 49900 annorum conti-

continere, si *Alphonsus* in Anni Magni & *Admiranda* Magni quæ inter mortalitatem quam nihil erit. *Hic* *Plato lib. 10. dicit* octo contentum lum: Sed miser quæ à primordio stabili in fumor; quam clauditur terminum

DE

De Stellarum

Stellarum in aëre meta; insecta fas, in temporibus, & virtutibus ferè notum astrorum in infirmitatibus operum hinc novarum quæ ante conformatio per illa Elementorum corporis sit otiosa de facili sequuntur calidum postea formam moveri potentia. pro hac descendentibus Singulis sydera a nota pauperibus, quæ lucentia *Plinius* in aëre nobis